

Cuprins

Dezvăluirea karmei: O introducere	9
---	---

PARTEA ÎNTÂI

Notă pentru cititor.....	17
Karma: Eterna enigmă.....	19
Volițiunea: Baza karmei.....	36
Karma ca memorie.....	59
Marele depozit karmic	80
Cum a început totul?.....	93

PARTEA A DOUA

Notă pentru cititor.....	105
Karma yoga.....	107
Karma yoga și corpul fizic	130
Karma yoga și corpul mintal.....	147
Karma yoga și corpul energetic.....	165

PARTEA A TREIA

Notă pentru cititor.....	195
Conversații despre karma.....	197
Epilog	221
Glosar	227

UNU

Karma: Eterna enigmă

Sutra #1

Karma înseamnă să devii sursa propriei creații.
Trecând responsabilitatea de la ceruri la propria
persoană, tu devii creatorul destinului tău.

Pe scaunul șoferului

Odată... papa a sosit în vizită în Statele Unite. Avea un program încărcat, cu întâlniri în diverse orașe. În Louisiana, a fost plimbat cu o limuzină cu șofer – genul de vehicul definitiv pentru capacitatea americană de a „întinde“ la maximum o limuzină. Papa a fost încântat, fiindcă nu mai condusese niciodată o astfel de mașină. I-a spus șoferului:

– Mi-ar plăcea să conduc și eu.

Cum putea să-l refuze pe papă? Șoferul i-a spus:

– Bineînțeles, Sfinte Părinte.

Așa că papa s-a urcat la volan și șoferul pe bancheta din spate. Papei i-a plăcut mașina și a călcat cam tare pedala de accelerație.

A ajuns la 155 km/h. Nu și-a dat seama cât de repede conduce. Polițiștii din Louisiana, recunoscuți pentru strictețea lor față de vitezomani, au intrat în acțiune. Papa a văzut luminile intermitente în spatele lui și a tras pe dreapta. Polițistul a coborât și, cu mâna pe pistol, s-a apropiat precaut de mașină. S-a uitat înăuntru. A văzut că la volan e nimeni altul decât papa! S-a uitat pe bancheta din spate și a văzut că e cineva și acolo.

– Așteptați, vă rog, a spus el.

S-a întors la mașină, a scos stația de emisie-recepție și l-a căutat pe șeful poliției.

– Domnule căpitan, am prins un pește mare, a spus el.

– Hai, nu mă-nnebuni. Pe cine? Pe Bonnie și Clyde?

– Nu, pe cineva mai mare decât ei.

– Isuse Hristoase, l-ai prins pe Al Capone?

– A, nu, pe cineva mult, mult mai mare.

– Stai, doar nu l-ai prins pe președintele Statelor Unite?

– Nu, pe cineva mult mai mare decât el!

– Hai, mă lași, cine naiba poate fi mai mare decât președintele Statelor Unite? Pe cine ai înhățat?

– Nu știu, dar șoferul lui e papa! a răspuns polițistul.

Ajungem astfel la miezul problemei: majoritatea oamenilor habar nu au cine le conduce mașina!

Privește în jur. Întreabă-te câți dintre cei pe care îi cunoști înțeleg cu adevărat locomotiva nebună numită viață. Majoritatea sunt pionii pasivi în cursul călătoriei lor, neștiind cum funcționează mașina, care este sursa combustibilului, cum poate fi gestionată direcția sau viteza și, mai presus de toate, cine este șoferul. Oamenii vorbesc despre liber-arbitru, libertate și independență. Dar își controlează viața într-o măsură mică sau chiar deloc. Destinul lor e ceva ce ei creează inconștient.

Fă cunoștință cu karma, o dimensiune care te readuce pe locul care ți-a aparținut dintotdeauna: pe scaunul șoferului.

Demistificarea karmei

Am ajuns astfel la întrebarea centrală a acestei cărți: Ce *este* karma?

În sens literal, termenul înseamnă acțiune.

Din păcate, pentru majoritatea oamenilor acțiunea înseamnă fapte bune și rele. În concepția lor, karma este un bilanț de merite și demerite, de virtuți și păcate. Este un soi de audit al vieții. În concepția altora, karma este un registru ținut de contabilul-șef divin, care îi răsplătește pe unii cu fericirea cerească și pe alții îi trimite în infern sau în fâlcile unei mașini de reciclare, care îi scuișcă înapoi în această lume, pentru a-și continua suferința.

Este fals și absurd. Ba mai mult, este tragic.

Această concepție a dat naștere unor generații de oameni nedumeriți și temători, care folosesc fără discernământ termenul, neavând nici cea mai mică idee despre semnificația sa. A dat naștere unui tip de fatalism care a paralizat segmente largi de oameni și a fost folosit pentru validarea nedreptăților sociale și tiraniilor politice de diverse tipuri. În plus, a generat multe filosofii false și dezbateri academice deșarte și, bineînțeles, a stimulat industria prezicerii viitorului!

Să spulberăm primul mit.

De fapt, karma nu are *nicio* legătură cu recompensa și pedeapsa. Nu are *nicio* legătură cu vreun auditor al vieții care se află sus în ceruri, care folosește metoda primitivă a morcovului și bățului. Nu are *nicio* legătură cu vreo divinitate cerească binevoitoare. *Nicio* legătură cu răzburarea divină. *Nicio* legătură cu virtutea și păcatul, cu binele și răul, cu Dumnezeu și dl Lucifer.

Karma înseamnă pur și simplu că noi suntem creatorii planului vieții noastre. Înseamnă că suntem făuritorii propriului destin. Când spunem „Aceasta este karma mea“, de fapt spunem „Sunt responsabil pentru viața mea“.

Karma înseamnă să devii sursa propriei creații. Trecând responsabilitatea de la ceruri la propria persoană, tu devii creatorul destinului tău.

Karma este temelia naturală a întregii existențe. Nu este o lege impusă de sus. Nu ne permite să delegăm responsabilitatea; nu ne permite să dăm vina pe părinți, pe profesori, pe țara în care ne-am născut, pe politicieni, pe zei sau pe destin. Karma ne determină să fim direct responsabili pentru propriul destin și, mai presus de toate, pentru natura experienței noastre de viață.

Prin urmare, singura întrebare relevantă este: Ești *pregătit* pentru karma?

Ești pregătit să afli informații despre o dimensiune care este atât de puternică, încât îți spune că ești perfect capabil să preiei frâiele vieții tale?

Dacă răspunsul este nu, lasă cartea deoparte.

Dar dacă ești dispus și curios să afli mai multe despre funcționarea acestui mecanism, cartea de față poate fi cheia ta. Tot ce trebuie să faci este să pornești motorul și să îți începi noua călătorie a vieții tale. Odată ce vei urca la volan, călătoria ta nu va mai fi nici odată la fel.

Totuși, trebuie să reții un lucru. Karma nu este o doctrină. Nu primești bile albe dacă aderi la ea. Nu primești bile negre dacă nu crezi în ea. Karma nu este un crez, o scriptură, o ideologie, o filosofie sau o teorie. Este doar modul în care stau lucrurile. Este un mecanism existențial. La fel ca soarele, funcționează indiferent dacă îl recunoști sau nu, dacă îi aduci un omagiu sau îl ignori. Karma nu caută admiratori.

Karma te transformă pur și simplu dintr-un pasager livid, terorizat, de pe bancheta din spate, într-un șofer încrezător, care ține volanul în mână și parcurge cu bucurie traseul propriului destin.

Ciclul karmic

Însă, pentru a preschimba pasagerul în șofer, trebuie să cunoști mai întâi câteva reguli de bază despre modul de funcționare a mecanismului karmic.

Pentru început, să ne referim la o neînțelegere fundamentală. Deși înseamnă acțiune, karma nu se referă neapărat la fapte *fizice*. Nu se referă neapărat la ceea ce faci în lumea exterioară – indiferent dacă este vorba despre acte de caritate sau acte de nemernicie.

Karma înseamnă, în schimb, acțiune pe trei niveluri: *corp, minte* și *energie*. Tot ce faci pe aceste trei niveluri creează un reziduu sau lasă o amprentă asupra ta.

Ce înseamnă acest lucru?

Răspunsul este destul de simplu. În fiecare moment al vieții tale, cele cinci simțuri colectează date din lumea exterioară. Clipă de clipă, ești bombardat, literalmente, cu stimuli. Pe parcurs, volumul enorm de impresii senzoriale formează un tipar distinct în interiorul tău. Încet-încet, tiparul ia forma tendințelor comportamentale. Cu timpul, un grup de tendințe se consolidează și formează așa-numita personalitate sau ceea ce consideri că este adevărata ta natură.

Și reversul este valabil: mintea ta modelează modul în care experimentezi lumea din jur. Aceasta devine karma ta – o orientare față de viață pe care ți-ai creat-o relativ inconștient. Nu ești conștient de modul în care se dezvoltă aceste tendințe. Dar ceea ce consideri a fi „tu însuși“ este doar o acumulare de obiceiuri, predispoziții și tendințe dobândite de-a lungul timpului, fără să fii conștient de proces.

Să luăm un exemplu simplu. Unii oameni au fost veseli în copilărie, dar au devenit niște adulți nefericiți. Poate că nefericirea se datorează unor întâmplări din viață. Dar în majoritatea cazurilor, oamenii habar nu au cum și când și-au dobândit personalitatea. Dacă ar fi făurit-o conștient, s-ar fi autocreat cu totul altfel. Dar undeva pe parcurs, respectând fără să analizeze dictatele răspunsurilor și tendințelor lor, nefericirea cronică a devenit trăsătura lor definitorie.

Cu alte cuvinte, karma este ca un software vechi pe care l-ai scris *inconștient* pentru tine.

Și, desigur, îl actualizezi zilnic!

Scrierea software-ului depinde de tipul de acțiuni fizice, mintale și energetice pe care le efectuezi. Întregul tău sistem funcționează în concordanță cu felul în care este scris. Pe baza informațiilor din trecut, anumite tipare de memorie continuă să se repete. Viața

ta devine una de rutină, repetitivă și ciclică. Cu timpul, ești prins în capcană de tiparele tale. Ca mulți alți oameni, nu știi probabil de ce unele situații se repetă în viața ta interioară și exterioară. Acest lucru se datorează faptului că tiparele sunt inconștiente. Cu trecerea timpului, te transformi într-o marionetă a trecutului tău acumulat.

De exemplu, viețile multor oameni sunt dominate de abuzul de mâncare sau substanțe. Dependența de ordin chimic are, fără doar și poate, un rol important, dar problema principală este că și-au creat un tipar recurent în viețile lor. Oricât de mult s-ar strădui să scape, cad în mod repetat în capcană. Dacă nu rescrii în mod conștient software-ul karmic, poate părea că regularitatea tiparului este impusă din exterior, nu inițiată din interior. Dar software-ul nu este un destin pe care ești nevoit să îl înduri. *Poate* fi rescris, abandonat sau îndepărtat, după cum vom vedea în această carte.

Mecanismul karmic funcționează neconținut. Orice fluctuație mintală a ta creează un răspuns chimic, care provoacă ulterior o senzație fizică. Totodată, această senzație consolidează răspunsul chimic, care întărește, la rândul său, fluctuația mintală. Cu timpul, întreaga ta chimie ajunge să fie determinată de o serie de reacții inconștiente față de stimulii senzoriali și mintali.

Când te gândești la un lucru care te entuziasmează, poți chiar să simți anumite senzații corporale. Acest fapt poate fi verificat empiric. Astăzi știm că ființa umană este un organism psihosomatic – că tot ce se întâmplă în minte se imprimă imediat în corp sub forma unui proces chimic. De exemplu, dacă te gândești la munți, chimia ta va reacționa într-un fel; dacă te gândești la tigri, va reacționa diferit. Așadar, pentru fiecare moment minuscul de fluctuație mintală, există un tip specific de reacție chimică și senzație. S-ar putea să nu conștientizezi acest lucru decât atunci când senzațiile devin acute. Toate senzațiile sunt înregistrate și, cu timpul, formează șablonul minții tale inconștiente. În concluzie, ești un depozit viu de memorie karmică, la niveluri de care nu ești conștient.

Studiile din zilele noastre au demonstrat că traumele psihologice și emoționale pot crește riscul de îmbolnăvire mintală și fizică.

Ni se spune că suferința psihică creează uneori probleme cardiace. Nimic nou. Oamenii au știut dintotdeauna că tulburările psihice îți pot frânge inima! Toate acestea se întâmplă din cauza schimbării chimiei corpului într-un anumit interval, ca urmare a fluctuațiilor mintale și emoționale constante.

Este un cerc vicios. Dacă atingi firmamentul minții tale chiar și o singură dată, unele create sunt suficiente pentru a continua să reverbereze timp de vieți întregi. Mentea este un proces care capătă elan fără niciun fel de ajutor din partea ta. Ai observat poate că la optsprezece ani treceai ușor peste dificultăți și mergeai mai departe. Această capacitate a scăzut la treizeci de ani. La patruzeci și cinci de ani, te supăra multe lucruri. Iar la șaiszeci de ani, îți este aproape imposibil să te aduni, să te adaptezi și să mergi mai departe.

Această mentalitate este omniprezentă – o poți vedea peste tot în jur. La optsprezece ani, oamenii sunt de cele mai multe ori îngrijorați de viitorul lor. La șaptezeci de ani, după ce și-au trăit aproape toată viața, sunt în continuare îngrijorați! Au devenit niște veterani atât de experimentați ai chestiunii, încât își fac griji fără niciun motiv. Acest lucru se datorează elanului căpătat de ciclul fluctuație mintală → răspuns chimic → senzație (la rândul său, acesta produce un răspuns chimic care creează o nouă fluctuație mintală). Cu timpul, procesul are un impact cumulativ asupra memoriei celulare și genetice, dar și asupra sistemului energetic.

Mentea inconștientă este, așadar, o bibliotecă extraordinară de memorie karmică. Aceste informații ți s-ar părea foarte utile dacă le-ai aborda conștient. Problema este că se manifestă continuu, fără permisiunea ta! Te simți dezastruos, pentru că tastezi continuu la întâmplare pe tastatura psihologică.

Gândește-te la un CD cu muzică înregistrată. Discul este precum corpul tău – fie că vorbim despre cel fizic, mintal sau energetic. Muzica este analogă impresiei înregistrate asupra corpului tău. Vezi tu, muzica nu este decât o mică impresie pe un compact-disc. Dar când redai CD-ul, nu experimentezi discul; experimentezi muzica. Karma este ceva asemănător. Nu experimentezi activ corpul

energetic, mintal sau fizic. Te confrunți doar cu muzica!* Și nu o poți opri. Experimentezi neîncetat impresiile și amprente tale karmice. Și nu le poți opri.

Monotonia și tirania karmei

Nivelul la care acționează compulsivitatea karmei poate fi surprinzător. Când intri într-un amfiteatru sau într-o sală de conferințe, scaunul pe care îl alegi ți se poate părea o decizie liberă. Dar, de multe ori, este implicat un nivel de compulsie karmică. Dacă participi la o conferință sau la un curs timp de cinci zile, vei observa că cel mai probabil vei rămâne zilnic în același loc.

Cu mulți ani în urmă, când îi instruiam cum să predea programul Inner Engineering, profesorii stagiați mă întrebau: „Sadhguru, ce fel de întrebări vor pune cursanții? La ce să ne așteptăm și cum să răspundem?” Prin urmare, le-am făcut o schiță a clasei și le-am spus: „Vedeți voi, cei care vin și se așază *aici* vor pune un alt tip de întrebări. Participanții care se așază *acolo* vor întreba următoarele.” Desigur, există și excepții: întârziții pot alege doar dintre locurile rămase libere. Dar în 90% din cazuri s-a întâmplat exact așa cum am anticipat! Atât de previzibilă este karma.

Așadar, karma *nu este un sistem extern de crimă și pedeapsă* . Este un ciclu intern, generat de tine. Tiparele nu te asupresc din exterior, ci din *interior* . În exterior, poate fi o nouă zi. Poți să ai o nouă slujbă, o nouă casă, un nou partener de viață, un nou copil. Poți chiar să fii în altă țară. Dar pe plan intern experimentezi aceleași cicluri – aceleași oscilații interne, aceleași schimbări comportamentale, aceleași reacții mintale, aceleași tendințe psihologice.

Totul s-a schimbat, cu excepția experienței tale. Poți modifica în continuare mediul exterior, dar nimic nu va da roade dacă nu ai

---

* În orig., *face the music* ; joc de cuvinte cu sensul confruntării, dar și asumării consecințelor. (*N. red.*)

înțeles cum să îți schimbi *karma*. Din câte se pare, altcineva este la butoane. Din câte se pare, altcineva îți conduce mașina.

Pentru alte ființe de pe planetă, dificultățile sunt, în esență, de natură fizică. Dacă mănâncă pe săturate, o duc foarte bine. Dar ființele umane sunt altfel. Când au stomacul gol, pentru oameni există o singură problemă; dar când au stomacul plin, există o sută de probleme! Deși vorbești despre libertate, îți poleiești cu aur limitările, într-o neconștientizare absolută. Deși lauzi valorile independenței, totul în ce te privește – nu doar felul în care arăți, simți sau gândești, ci chiar și felul în care ștezi, te ridici sau mergi – este determinat de tiparele tale din trecut.

De reținut că, pe lângă faptul că este inconștientă și compulsivă, karma este, totodată, eminentemente ciclică. Informațiile karmice din sistemul tău sunt codificate în tipuri diferite de cicluri. Cel mai mare ciclu este ciclul solar, fiindcă totul din sistemul solar – însuflețit și neînsuflețit – este profund influențat de Soare. Planeta noastră nu face excepție. Ciclul solar durează 4 356 de zile (aproximativ 12 ani). Cei care trăiesc în conformitate cu ciclul solar duc o viață caracterizată printr-o stare excelentă de sănătate, de bine și de aliniere și prin fricțiune minimă.

Pe măsură ce durata unui ciclu karmic scade, viața se dezechilibrează progresiv. Dacă viața ta se desfășoară în cicluri de trei sau șase luni, te afli într-o stare gravă de dezechilibru psihologic. Aceleași tulburări interioare sau situații de viață vor continua să se repete o dată la câteva luni. Dacă viața ta este determinată de un ciclu de douăzeci și opt de zile – ciclul lunar, care este și cel mai scurt –, poți ajunge să fii considerat alienat mintal sau psihotic. După cum știi, în mod deloc întâmplător, cuvântul *lunatic* este înrudit cu *lunar*. De reținut totuși că ciclul karmic nu are nicio legătură cu ciclurile reproductive ale corpului feminin.

Dacă nu spargem aceste tipare interne și externe, nu se va întâmpla niciodată nimic nou. Ai observat poate că nemulțumirea crește direct proporțional cu succesul tău, fiindcă simți cumva, inconștient, că te învârti în cerc. Poate că ai învățat cum să navighezi ciclul, dar nu ești liber de el.

În cazul practicilor yoghine, aspirația este de a ne îndrepta spre ciclul solar, astfel încât echilibrul și stabilitatea să fie asigurate. Nu vei putea schimba acțiunile trecute, nici karma mintală și emoțională acumulată, dar vei înceta să mai cazi pradă ciclurilor scurte. Karma nu va mai fi o cămașă care te strânge; vei învăța să o porți cu lejeritate. O vei ține la distanță.

Problema este că oamenii nu înțeleg cât de tenace este karma. Poți să suferi un accident și să mori, dar karma nu piere. Poți să îți spargi capul și să îți zbori creierii, dar karma continuă! Atât de durabil, de rezistent, de implacabil și de subtil este mecanismul karmic. Din acest motiv, eliberarea din ciclu pare adesea o posibilitate extrem de îndepărtată.

Potrivit tradiției yoghine, pe lângă corpul fizic (*annamayakosha*), fiecare ființă umană are un corp mintal (*manomayakosha*) și un corp energetic (*pranamayakosha*). Există și alte corpuri, mai subtile: corpul eteric (*vignanamayakosha*) și corpul beatitudinii (*anandamayakosha*). Dar acumularea de karma are loc, în esență, la nivelul primelor trei corpuri: fizic, mintal și energetic.

Prin urmare, chiar dacă îți frângi corpul și mintea, energia ta vitală continuă să poarte amprenta karmică, asemenea hard-diskului unui computer. Sistemele de backup sunt atât de eficiente, încât, chiar dacă îți pierzi corpul sau mintea, tot nu îți poți pierde karma.

Cu toate acestea, indiferent de volumul karmei tale, în momentul în care pășești în dimensiunile subtile ale corpului eteric și ale corpului beatitudinii, devii intangibil pentru karma. Legea cauzei și efectului acționează doar la nivel fizic, mintal și energetic. Dincolo de ele, nu are niciun impact. În momentul în care începi să guști divinul, ca să spunem așa, karma ta își pierde orice putere asupra ta. (Vom analiza pe larg acest lucru în partea a doua a cărții.)

În trecut, oamenii scriau pe tăblițe de piatră. De la tăblițe de piatră, am trecut la frunze, apoi la cărți. De la cărți, am trecut la casete și CD-uri. Acum am ajuns în era microcipului. Informația care poate fi cuprinsă pe un milion de tăblițe de piatră poate fi criptată pe o suprafață inimaginabil de mică. În scurt timp, tehnologia va găsi o modalitate să înceapă să înregistreze informația asupra

energiei pure în sine. Acest lucru nu s-a manifestat încă în tehnologia modernă, dar, în cele din urmă, se va întâmpla. Afirmatia mea nu se întemeiază pe cunoștințele mele tehnologice, ci pe faptul că știu cum funcționează mecanismul interior. Iar atomul și cosmicul, individualul și universalul se oglindesc reciproc la toate nivelurile.

În prezent, aceeași electricitate care îți alimentează becul devine lumină; aceeași electricitate care îți alimentează aerul condiționat răcește aerul; aceeași electricitate care îți alimentează microfonul devine sunet amplificat. Acest lucru nu se întâmplă fiindcă electricitatea ar fi inteligentă. Acesta este pur și simplu mecanismul aparatului. Dar va veni o zi când vom avea „electricitate inteligentă”. Vom putea să încărcăm energia electricității cu memorie, astfel încât însuși curentul electric să aibă intenție. Va conține informația necesară ca să se comporte în moduri specifice și să ia anumite decizii. Poate că această zi este încă departe, dar nu am nicio îndoielă că ne îndreptăm într-acolo.

Energiile fiecărei persoane din grupurile pe care le inițiez în procesul spiritual se comportă diferit, în funcție de informațiile lor karmice. Deși același proces este oferit tuturor, răspunsul energetic al fiecăruia depinde de tipul de karma pe care o poartă. Corpul energetic răspunde în funcție de tipul de software imprimat pe el. Din acest motiv, răspunsul cuiva la o inițiere nu este niciodată același cu răspunsul altuia.

Pe scurt, karma operează pe multe planuri diferite. Nu te poți descotorosi de ea nici în urma unei boli fizice, a unui accident, a demenței, a psihozei sau a morții. Vei observa că până și persoanele bolnave mintal nu se comportă similar. Deși este scăpată de sub control, structura lor karmică le guvernează în continuare modul de comportament. Dacă nu te eliberezi din strânsoarea karmei, nu există nicio cale de ieșire.

Acestea sunt monotonia și tirania mortală ale rutinei karmice.

Acesta este, totodată, motivul pentru care, din vremuri imemorabile, oamenii caută mai mult – chiar dacă nu știu exact ce. Această condiție a primit felurite denumiri, de la nemulțumire existențială și plictis, la simplă anxietate și neliniște. Este simțământul de

a nu trăi viața la maximum, de a nu-i înțelege scopul, începutul sau sfârșitul, direcția sau sursa sa de propulsie. Este resentimentul uman secular al neputinței, al limitării.

Mirosul robiei

După cum am văzut, tot ce faci cu trupul, mintea sau energia ta lasă o anumită amprentă. Aceste amprente se transformă în tendințe. În India, în mod tradițional, aceste tendințe au fost descrise printr-un cuvânt cum nu se poate mai potrivit: *vasana*. În sens literal, *vasana* înseamnă *miros*. „Mirosul“ este generat de o acumulare vastă de impresii determinate de acțiunile tale fizice, mintale, emoționale și energetice. În funcție de tipul de miros emanat de tine, vei atrage anumite tipuri de situații de viață.

Gândește-te la o floare. O floare are un anumit tip de *vasana*. Această mireasmă este ce atrage diferite tipuri de viață către floare. Nu se poate mișca și nu are volițiune, însă, datorită miresmei sale, floarea poate fi aleasă ca ofrandă în sanctuarul unui templu. De fapt, datorită vasanei sale, floarea poate pătrunde acolo unde puține ființe umane au acces.

Situația nu este cu mult diferită de cea a oamenilor. În cazul lor, cuvântul *miros* nu implică izul. Cuvântul nu conține nicio judecată de valoare. Înseamnă pur și simplu că, dacă emani un anumit tip de *vasana*, existența se va asigura că vei ajunge în anumite locuri, în anumite momente. Dacă emani un alt tip de *vasana*, existența se va asigura că vei ajunge în alte locuri. Așadar, lucrurile care se apropie de tine și, pe de altă parte, cele care se îndepărtează de tine sunt determinate de mirosul pe care îl emani. Bineînțeles, *vasana* ta depinde în întregime de tipul de memorie reziduală sau de conținutul karmic pe care îl porți.

Modurile de funcționare ale acestui proces sunt subtile. Poate că nu realizezi, dar când ești în stare de veghe și somn, efectuezi karma. Un tipar simplu de gândire te poate determina să funcționezi în